TRES GERMANS BENEYTS

RONDAIA D'EN JORDI DES RECÓ (ANTONI M. ALCOVER)

AIXÒ EREN TRES GERMANS, TAN CURTS DE TEY QUE FINS I TOT NO TENIEN TRANCH DE DIR CAP PARAULA.

SA MARE, TOTA APURADA, ELS ARRIBÀ A DIR:

¡ANAUVOSNE A TRESCAR MÓN, MEAM SI APENDREU COLQUE COSETA!

ES MAJOR TOCA SOLETES, I DARRERA ELL ES SEGÓN, I DARRERA ES SEGÓN ES DARRER.

PRENEN UN CAMÍ; I, UN DARRERA S'ALTRE, DE D'ALLÁ, DAIXO DAIXO.

ES MAJOR TOPA UN PAREY D'HOMOS QUE SE'N VENIEN CONVERSA TIRADA.

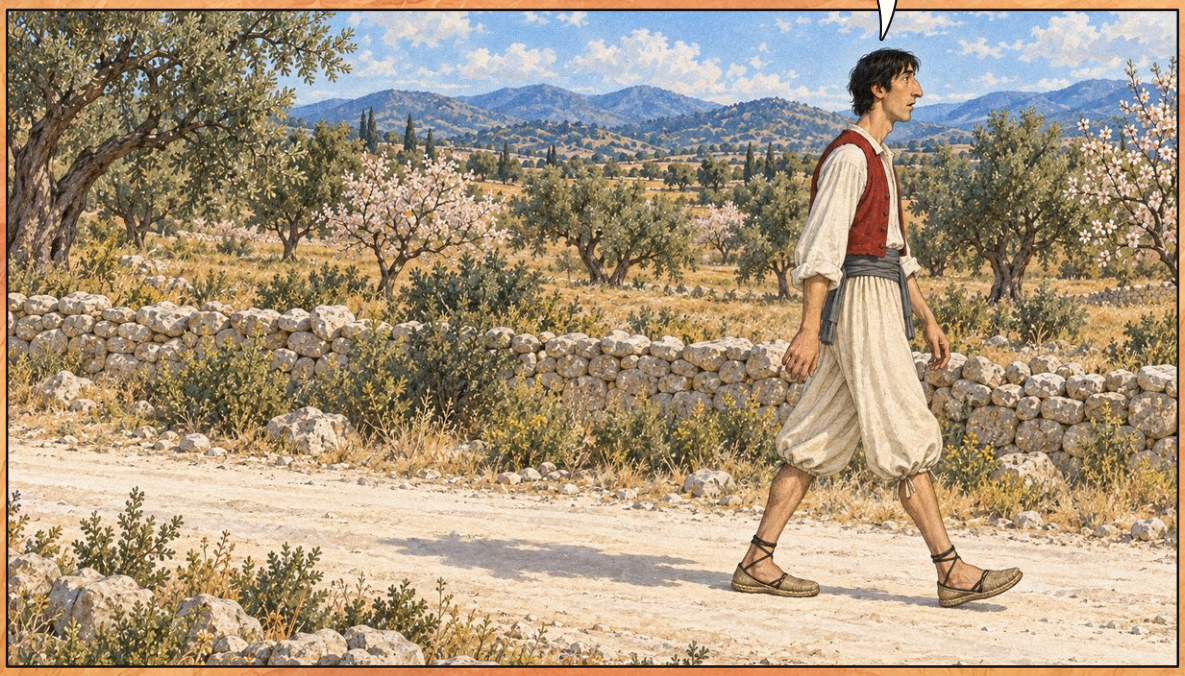
ELL ADRESSA S'OREYAM, I SENTÍ QUE DEYEN:

...NOSALTROS...

I SEGUEIX, CAMINA CAMINARÀS, DIENT SENS PARAR:

NOSALTROS,
NOSALTROS,
NOSALTROS.

AQUELLS HOMOS, CONTINUANT SA SEUA VIA CONVERSA QUI CONVERSA, TOPEN ES GERMÀ SEGÓN, QUE ELS ESCOLTAVA BEN ARREU, I EN SENTÍ UN QUI DEYA:

I L'HOMO JA FONCH PARTIT DE D'ALLÀ DIENT, SENSE FER CAP RETURADA:

AQUELLS HOMOS ENCARA NO HAGUEREN ACABADA SA CONVERSA COM TOPAREN ES GERMÀ DARRER, QUI TAMBÉ ESCOLTAVA AB TOT QUANT D'OREYAM TENIA, QUE NO ERA POCH, I SENTÍ QUE UN D'ELLS DIGUÉ:

I L'HOMO CAP ENVANT, I NO SE DONAVA RAÓ A SES BARRES DIENT:

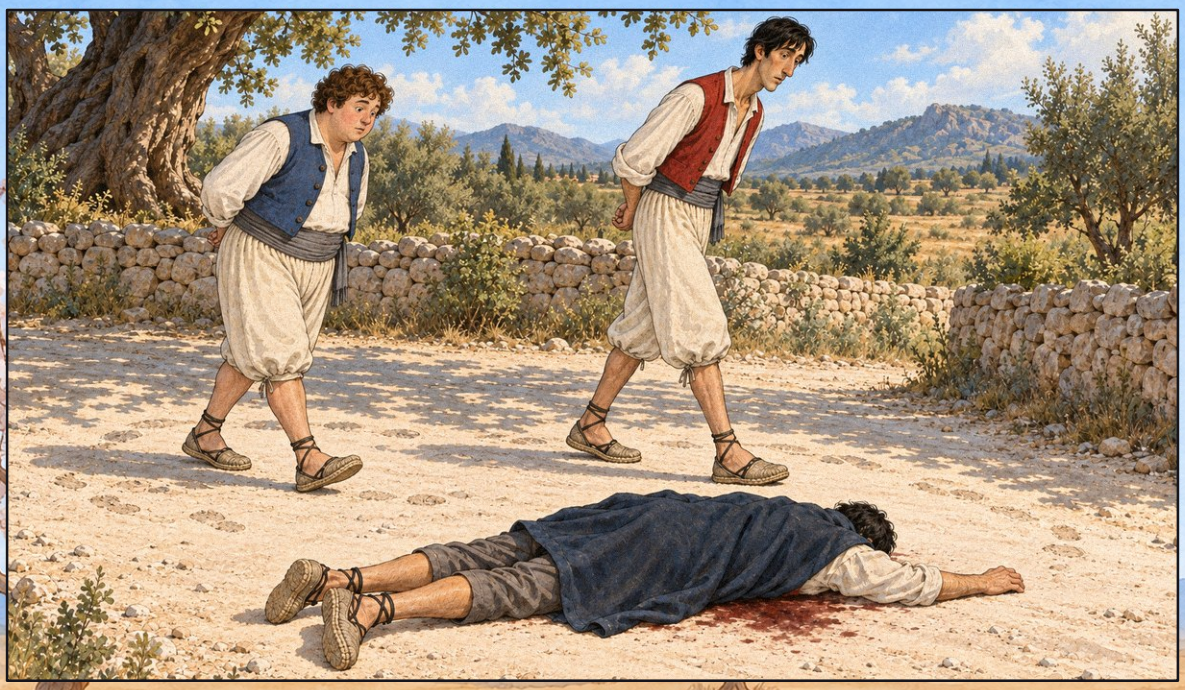
CAMINA CAMINARÀS, ES MAJOR TROBA UN HOMO MORT A'S MITX DES CAMÍ, DINS UNA BASSA DE SANCH QUE HAVIA COLADA.

I JA ÈS PARTIT A ENREVOLTARLO MIRANTLO-SE FIT A FIT.

ARRIBA ES GERMÀ SEGÓN, I COMENSA A FER LO MATEIX.

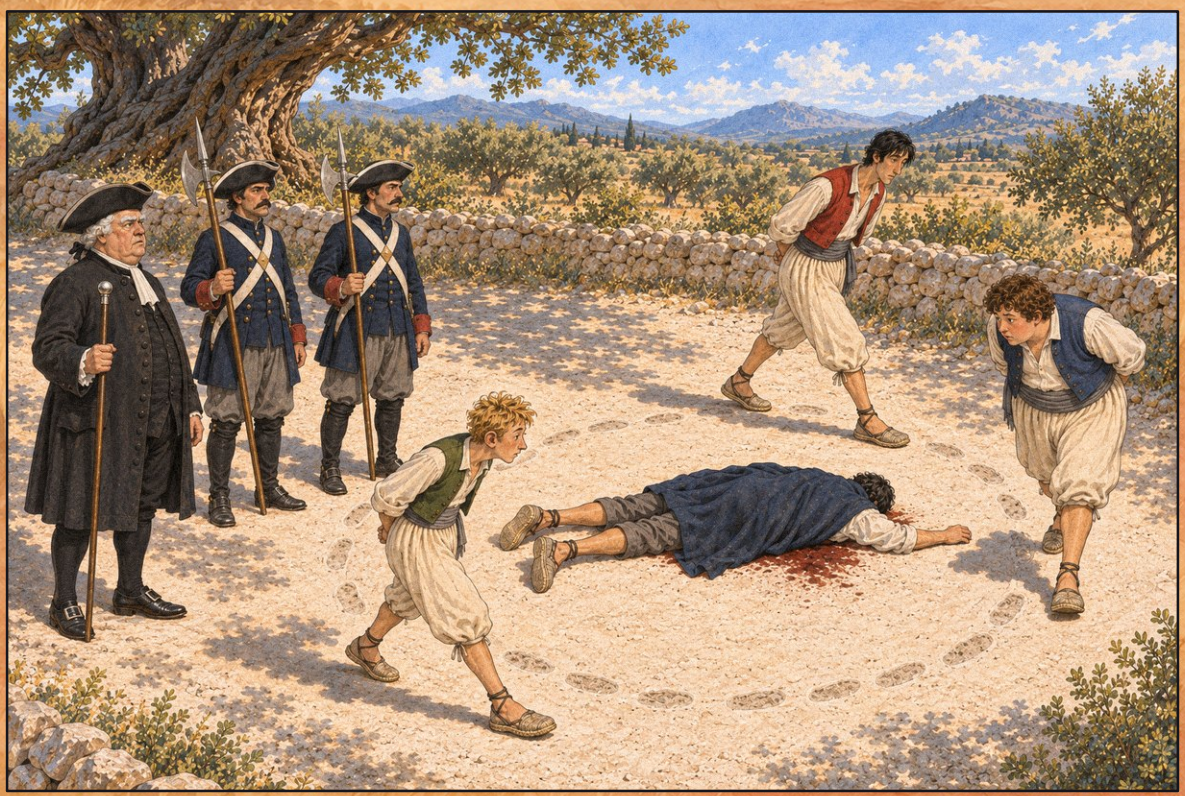
ARRIBA ES DERRER, I PREN SA FUA DERRERA ETS ALTRES DOS, ENREVOLTA QUI ENREVOLTA.

AQUELLS HOMOS QUE HAVIEN TROBATS, HAVIEN VIST AQUEST MORT, I SE'N ANAREN A DONAR PART.

LA JUSTÍCIA HI COMPAREIX, I ME TROBEN ES TRES BENEYTS ENREVOLTA QUI ENREVOLTA ES CADÀVER, SENSE LLEVARLI LA VISTA DE DEMUNT.

TOT D'UNA LOS DEMANEN:

¿QUI HA FETA AQUESTA MORT?

NOSALTROS.

...DIU ES MAJOR, QUE NO SABIA DIR ALTRA COSA.

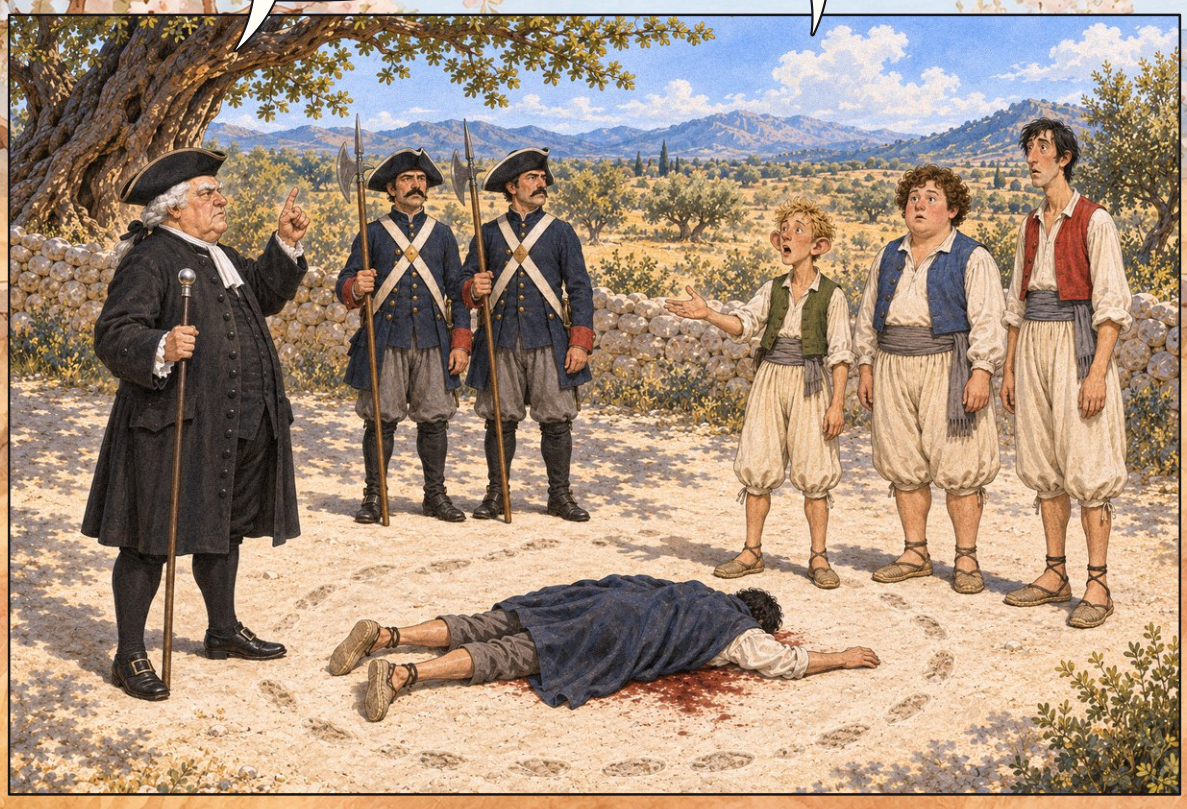
I ¿PER QUÈ L'HEU FETA?

P'EL DINERO.

...DIU ES SEGÓN, QUE ERA LO ÚNICH QUE SABIA EMBERBOLLAR.

AQUÍ LA JUSTÍCIA DIGUÉ:

LA JUSTÍCIA NO'N VA TAYAR PUS: ELS AGAFEN,...

...ELZE POSEN EN CAPELLA,...

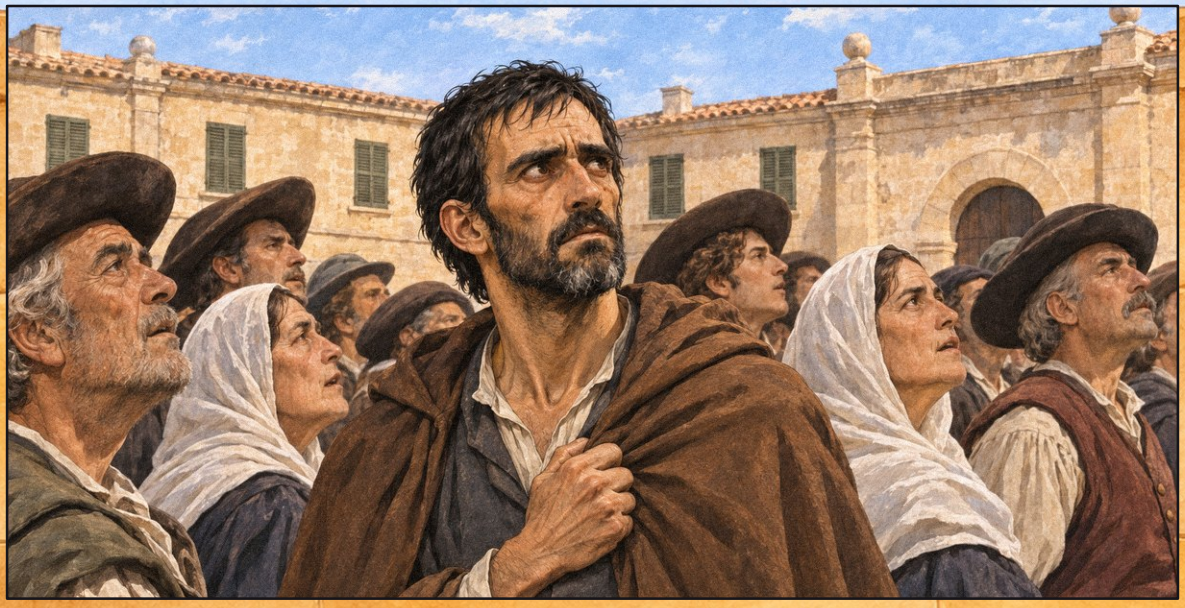
...I DINS TRES DIES CAP A LA FORCA PER PENJARLOS.

JA ELZE TENIEN ES DOGAL P'ES COLL;...

...I HEU DE CREURE I PENSAR QUE ENTRE TANTA DE GERNACIÓ COM EY HAVIA, S'HI TROBAVA ES QUI HAVIA FETA AQUELLA MORT.

¡COM ÈS VERNEDÍSSIM! ¡QUE TANT MATEIX ÈS GROS QUE AQUESTS TRES HOMOS HAGEN DIT QUE MATAREN AQUELL I PER AIXÒ ELS HAGEN DE MATAR A ELLS,

I JO QUI SOM ES QUI'L VAIG MATAR, NO HU HAJA DE DIR I HAJA DE SORTIRNE FRANCH!

TANT LI ENTRÁ ALLÒ AN AQUEIX, QUE SE PRESENTA AN ES JUTGE, I LI DIU:

SENYOR JUTGE, POREU AMOLLAR AQUESTS TRES HOMOS, QUE SON INNOCENTS: SOM JO QUE VAIG FER AQUELLA MORT.

ES JUTGE ROMANGUÉ TOT CONFÚS.

VEYAM QUE SERÁ AIXÒ? ¡VEYAM SI TOTHOM VOLDRÀ HAVER FETA AQUESTA MORT!

PENSA QUI PENSA QUÈ HAVIA DE FER, A LA FI DIU:

NO RES, PER AQUESTA VEGADA VOS AMOLLAREM A TOTS QUATRE, PERQUE ARA ÈS IMPOSSIBLE ACLARIR ES FET;

PERÒ ES PRIMER QUE TORNEM TROBAR EN CAP BEL·LENDINA, NO S'EN ESCAPARÀ: PENJAT TOT D'UNA.

TOTS QUATRE S'EN ANAREN, I NO'N VAREN TREURE CAP PUS DE PEU DES SOLCH.

EY ANAVEN BEN ALERTA A POSARSE A TIR.

Tres germans beneyts
Rondalles Mallorquines · 22

Contada p'es pare i sa mare de l'autor. Replegada per Mn. Antoni M. Alcover.

Aplech de rondayes mallorquines d'en Jordi des Recó. Tom IV, segona edició. Ciutat de Mallorca, Estampa de N'Antoni Rotger, 1923. Planes 155–157.

Text d'Antoni Maria Alcover i Sureda (1862–1932), de domini públic perquè fa més de 80 anys que va morir. Les paraules són les de l'edició de 1923, sense modernitzar.
Transcripció feta de bell nou damunt l'exemplar de la Taylor Institution Library (Bodleian Libraries).

Adaptació al còmic i il·lustracions generades amb intel·ligència artificial.
Edició de Guillem Cantallops Ramis, 2026. Llicència CC BY-NC-SA 4.0 per a tot el que no és text d'Alcover.
Versió 8 · 2026-11-22

